

Ruusut, röyhelöt ja puukkarit

*Olin odottanut liikaa. Liian kauan. Liian hiljaa.
Oli kuin kompassin neula olisi irronnut.
Mistä tietäisi auringon nousevan,
aamukasteen ruusunlehdille tulevan.
Laskisiko valo pohjoiseen vai länteen?
Nousisiko se minulle uskollisena.
Vain himmeän varjon näin.*

*Olin odottanut liian kauan.
Päivien ja kierrosten määrä oli sotkeentunut.
Hukannut aikani.
Tiputtanut turhautumiseni.
Unohtanut unelmani.*

*Ja kun herään, seinällä leikkii valo virkaten röyhelöä.
Ruusun terälehtien huumaa. Ja kuulen vahvat askeleet.*

*Tämä päivä.
Juuri sellainen, mitä sieluni kaipasi.*